

Особливості фінансового механізму страховика у розрізі кредитування будівництва

*Торкатюк В.І., Скала Г.Ф., Мамаєва Т.О., Бубенко О.П., Ряб'єв А.А.,
Овчелупова О.Н., Лихоліт О.С., Харківська національна академія міського
господарства*

У сучасних перехідних умовах трансформування національної економіки України, реалізація фінансової політики держави у сфері макроекономічного регулювання ґрунтується на певній моделі господарсько-політичного механізму забезпечення суспільного розвитку, на ринкових засадах та впливу на процес відтворення.

Склад і структура господарсько-політичного механізму визначається рівнем розвитку економіки, відносинами власності, історичними та національними особливостями розвитку суспільства.

Вирішальною частиною господарсько-політичного механізму є фінансова компонента, яка складає його ядро. Тобто основу реалізації фінансової політики становить певний механізм, який показує «як треба робити».

Успішність політики макрофінансової стабілізації забезпечується глибоким і всебічним знанням методології фінансового впливу на макроекономічні процеси й досконалим володінням фінансовим інструментарієм. Отже, дослідження проблем фінансової політики, у тому числі макрофінансової стабілізації, обов'язково передбачає вивчення структури і характеру дії фінансового механізму, за допомогою якого держава здійснює регулювання соціально-економічного розвитку країни, у якому одними з головних компонентів є страхування та будівництво.

Особливості фінансового механізму страхової компанії обумовлені історично визначеними суспільними формами функціонування страхового фонду та фінансами страхової компанії.

Регулювання фінансового механізму провадиться чинним законодавством та нормативно-правовою базою країни, у якій здійснює свою діяльність страхова компанія. Автор аналізує фінансовий механізм страхових компаній, які функціонують на території України, регламентуються чинним законодавством названої країни та здійснюють страхування життя.

Фінанси, які знаходяться в розпорядженні та володінні страхової компанії, забезпечують діяльність фінансового механізму страховика.

Страховик формує та використовує засоби страхового фонду (чи страхових резервів), покриваючи страхові випадки та власні витрати на організацію страхового захисту. Крім того, з метою одержання доходу від використання фінансів, що надійшли у його розпорядження, страховик займається інвестиційною діяльністю, залучаючи для цього частину коштів страхових резервів та власні засоби. Внаслідок цього грошовий обіг страхової організації більш складний, ніж у підприємств інших галузей народного господарства.

Грошовий обіг страховика включає два відносно самостійні грошові напрямки:

- обіг коштів, що забезпечують страховий захист;
- обіг коштів, пов'язаний з організацією страхової справи.

При цьому обіг коштів, що забезпечують страховий захист мають два етапи: на першому формується і розподіляється страховий фонд, на другому – частина коштів страхового фонду інвестується з метою одержання прибутку.

Кожний з виділених елементів грошового обігу коштів страхової організації має своє соціально-економічне значення, у зв'язку з чим рух коштів на кожному етапі відбувається під впливом різних економічних і юридичних чинників.

Виконуючи свої фінансові зобов'язання, страховик витрачає одержані платежі, тобто розподіляє їх за різними цільовими напрямками, які закладені в тарифі. На цьому етапі руху коштів незбіжність розрахункових (очікуваних) збитків із фактичними можлива як в часі, так і в просторі.